

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ПЕТТИ ОДДЕЛ

**ЛЕСНИНА ВЕЛЕТРГОВИНА ДОО
ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА**
(Жалба бр. 37619/04)

ПРЕСУДА

СТРАЗБУР

14 октомври 2010

Оваа пресуда е правосилна, но истата може да биде предмет на редакциски измени.

Напомена: *Македонскиот превод на текстот на одлуката на Европскиот суд за човекови права е исклучиво информативен и од него не произлегуваат никакви права и/или обврски. Единствено официјалниот текст на одлуката на Европскиот суд за човекови права на англиски и/или француски јазик, објавена од страна на Судот е автентичен и се смета за оригинал. Не е дозволено објавување на овој превод на било каков начин без претходна дозвола од страна на Министерството за правда на Република Македонија, освен во случај доколку се користи за информирање.*

Во случајот на Леснина Велетрговина Доо против Република Македонија,

Европскиот суд за човекови права (Петтиот оддел), заседавајќи во совет составен од:

Rait Maruste, *претседател*,
Мирјана Лазарова Трајковска,
Zdravka Kalaydjieva, *судии*,

и Stephen Phillips, *заменик секретар на одделот*,

Одлучувајќи на нејавна седница на 21 септември 2010 година,

Ја донесе следната пресуда, усвоена на истиот датум:

ПОСТАПКА

1. Предметот е започнат со жалба (бр. 37619/04) против Република Македонија поднесена до Судот врз основа на член 34 од Конвенцијата за човекови права и основни слободи (“Конвенцијата“) од страна на компанијата, Леснина Велетрговина Доо (“жалителот“), претпријатие од Љубљана, Словенија, на 8 октомври 2004 година.

2. Жалителот- фирма, беше застапуван од г-дин М. Попески, адвокат од Охрид. Македонската Влада (“Владата“) беше застапувана од нејзиниот агент, г-ѓа Радица Лазареска Геровска.

3. На 10 јуни 2009 година, претседателот на петиот оддел одлучи да ја достави жалбата до Владата на одговор. На 2 март 2010 година, Судот го отфрли приговорот од Владата во врска со злоупотребата на постапката за пријателската спогодба и ја огласи жалбата за допуштена. На 12 април 2010 и 24 јули 2010 година, обострано, странките се согласија дека тие сеуште имаат желба да го решат овој предмет на основа на потпишаната изјава за пријателска спогодба. Во согласност со Протоколот 14, жалбата беше распоредена до комитет од тројца судии.

ПРАВО

4. На 23 април и 6 мај 1992 година, соодветно, жалителот иницирал извршна постапка за извршување на три правосилни пресуди донесени во негова корист против должници физички лица. На 25 и 27 мај 1992, соодветно, Окружниот стопански суд Скопје, дозволил два од поднесените предлози за извршување наложувајќи им на должниците да го платат долгот. Предлогот за извршување од 23 април 1992 година останал нерешен. Пресудите останале неизвршени до денес.

5. На 14 септември 2009 и 15 септември 2009 година, Судот ги примил изјавите за пријателско спогодување потпишани од двете странки врз основа на кои жалителот се согласил да се откаже од било какви дополнителни барања против Република Македонија во поглед на факти кои би се истакнале во дополнително на поднесената жалба, со обврска од страна на Владата да им исплати 7,000 Евра како покритие на било каква нематеријална штета, како и трошоци, кои е потребно да бидат конвертирани во македонски денари, по стапка на денот на исплатата, и да бидат ослободени од било какви давачки кои би биле засметани. Овој износ треба да се исплати на жиро сметката на жалителот во рок од три месеци од денот на доставата на известувањето за објавата на одлуката донесена од Судот согласно членот 37 став 1 од Европската конвенција за човекови права. Во случај на пропуштање на исплатата на овој износ во утврдениот рок од три месеци, Владата е задолжена да исплати камата од денот на склучувањето на пријателската спогодба, по стапка еднаква на најниската стапка за позајмени средства на Европската централна банка, за каматниот период плус 3 процентни поени. Исплатата ќе значи конечно завршување на предметот.

6. Судот забележува дека е постигната пријателска спогодба помеѓу странките. Задоволен е дека спогодбата е заснована на почитување на човековите права онака како се дефинирани во Конвенцијата и нејзините Протоколи (член 37 став 1 *in fine* од Конвенцијата и член 62 став 3 од Деловникот на Судот).

7. Според тоа, предметот треба да се симне од листата на нерешени предмети.

ОД ОВИЕ ПРИЧНИНИ, СУДОТ ЕДНОГЛАСНО

Одлучи, да ја симне жалбата од листата на нерешени предмети.

Изготвено на англиски и доставено на писмено на 14 октомври 2010 година, согласно членот 77 ставовите 2 и 3 од Деловникот на Судот

Stephen Phillips
Заменик секретар

Rait Maruste
Претседател